

*Музика-Стефанчук О. А.,
доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри фінансового права
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

*Масякін І. І.,
аспірант кафедри фінансового права
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

АНАЛІЗ ОКРЕМИХ ПОЛОЖЕНЬ БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ (MLI) У КОНТЕСТІ ПЛАНУ ДІЙ BEPS

Анотація. Стаття презентує глибокий аналіз Багатосторонньої конвенції щодо впровадження податково-договірних заходів для протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутків, неофіційно відомої як Багатосторонній інструмент (MLI), з особливим акцентом на її вплив на Україну. В рамках загального контексту плану дій з протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутків (BEPS), стаття детально розглядає складну структуру міжнародних податкових законів, надаючи висококваліфікований аналіз ключових положень MLI – зокрема, щодо гібридних податкових схем, зловживань податковими пільгами та податкової арбітражної процедури. Однією з ключових переваг статті є її тематична узгодженість. Шляхом ефективного розташування MLI в глобальному контексті BEPS, робота надає важливе для всебічної дискусії розуміння міжнародних податкових регулювань. Крім того, стаття виділяється здатністю чітко сформулювати складні терміни та юридичні конструкції, роблячи зрозумілим інакше складний предмет для читачів, не знайомих з тонкощами податкового права. Тим не менше, деякі аспекти залишаються недостатньо дослідженими. Відсутня емпірична складова, яка могла б забезпечити реальні докази ефективності MLI, особливо в українському контексті після її ратифікації в 2019 році. Більш явно виражений теоретичний підхід також міг би надати систематичний підхід до розуміння явищ BEPS та MLI. В загальному підсумку, стаття є детальним і доступним академічним внеском, що надає ясний аналіз Багатосторонньої конвенції, стаючи невід’ємним ресурсом для подальших наукових досліджень міжнародних податкових законів.

Ключові слова: Багатостороння конвенція (MLI), міжнародне податкове право, подвійне оподаткування, План дій BEPS, агресивне податкове планування, зниження податкового навантаження, принцип добросовісності, зловживання податковими пільгами, правило основної мети, податковий арбітраж.

Актуальність теми дослідження. У межах виконання Крок 15 Плану дій BEPS (рекомендацій, спрямованих на боротьбу з розмиванням бази оподаткування та виведенням прибутку) розроблена Багатостороння конвенція про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, яка покликана імплементувати як мінімальний стандарт щодо BEPS [1] (такі кроки, як протидія шкідливим податковим практикам, недопущення зловживання пільгами, передбаченими двосторонніми угодами, ведення звітності у розрізі країн та ство-

рення механізму вирішення спорів щодо застосування угод про уникнення подвійного оподаткування), так і імплементувати деякі інші заходи (приміром, заходи боротьби з наслідками гібридних податкових схем, обмеження вирахування відсотків з бази оподаткування, вдосконалення правил трансфертного ціноутворення, обов’язкового розкриття інформації про використання схем агресивного податкового планування). Багатостороння конвенція стала одним із заходів Плану дій BEPS, який був розроблений для оперативного перегляду міжнародних угод між країнами. Крім того, після підписання, ратифікації та набрання чинності Багатосторонньої конвенції держава-підписант одночасно виконує також декілька інших кроків Плану дій BEPS. Ця Багатостороння конвенція більш відома у світі як MLI–Multilateral Instrument. Важливо, що Багатостороння конвенція не буде застосовуватися до третіх сторін, що не є стороною цієї міжнародної угоди [3], тому Україна ратифікувала цей документ у 2019 р.

Мета статті полягає у висвітленні деяких положень Багатосторонньої конвенції, зокрема таких: протидія гібридним схемам зниження податкового навантаження; зловживання податковими пільгами та правило основної мети («Principal purpose test, PPT»); податковий арбітраж.

Викладення основного матеріалу. Проблеми та перспективи Плану дій BEPS для України ми розглядали раніше [4], тому не будемо повторюватись, а перейдемо до окремих питань.

Протидія гібридним схемам зниження податкового навантаження

Під гібридними схемами (або гібридними елементами) розуміються такі угоди, які використовують відмінності у податковому регулюванні певних інструментів, юридичних осіб або трансграничних угод, які насправді мають спільні основоутворюючі елементи і направлені на досягнення однакових результатів.

Використання зазначених гібридних схем призводить до таких негативних наслідків для платників податків, як включення певних платежів до витрат платника податків в одній країні, одночасно з не включенням таких платежів до складу доходів у іншій країні, або включення певних платежів до витрат в обох юрисдикціях. Крім того, здійснення певних платежів в одних країнах дозволяє неправомірно звільняти їх від оподаткування за методом кредиту в інших країнах. Наприклад, такий ефект досягається за допомогою укладання договорів РЕПО, або договорів про зворотній викуп цінних паперів. У розрізі держав використання гібридних схем призводить до падіння доходів бюджету, спотворення податкової конкуренції та зменшення економічної ефективності

в цілому. Основним негативним фактором також є зниження прозорості і справедливості в оподаткуванні [5, с. 11–12].

Вперше проблема гібридних схем була висвітлена у звіті ОЕСР Hybrid Mismatch Arrangements: Tax Policy and Compliance Issues. Пізніше з метою протидії податковим зловживанням за допомогою застосування гібридних схем, ОЕСР та G20 визначили, що в угоди про уникнення подвійного оподаткування, а також у національне законодавство країн необхідно включити спеціальні правила протидії уникнення оподаткування за допомогою гібридних схем. Дані рекомендації лягли в основу Заходу № 2 плану протидії BEPS, в якому йдеться про нейтралізацію ефектів гібридних інструментів [6]. Пізніше механізми, які були вироблені на основі даних рекомендацій, були включені до частини II Багатосторонньої конвенції. До прикладу, у пункті 1 статті 3 Багатосторонньої конвенції зазначається, що дохід, який отриманий особою або через неї, або за допомогою структури, яка вважається повністю або частково прозорою з точки зору оподаткування відповідно до податкового законодавства будь-якої з Договірних юрисдикцій, розглядається у якості доходу резидента Договірної юрисдикції, але тільки в тій частині, у якій такий дохід вважається доходом резидента цієї Договірної юрисдикції для цілей оподаткування. Іншими словами, положення частини першої цієї статті слід розуміти як те, що платники податків можуть розраховувати на пільги відповідно до угоди про уникнення подвійного оподаткування тільки якщо вони вважаються у іншій Договірній юрисдикції особами, що підлягають оподаткуванню.

Стаття 4 Багатосторонньої конвенції покликана вирішити питання оподаткування осіб з подвійним резидентством. Правила даної статті розповсюджуються на юридичних осіб, які визнаються резидентами більш ніж однієї Договірної юрисдикції. Питання подвійного податкового резидентства пропонується вирішувати відповідно до процедури взаємного узгодження (MAP). У разі, якщо питання подвійного податкового резидентства не вирішено в рамках такої процедури, то особи з подвійним резидентством не будуть мати право на податкові пільги відповідно до угоди про уникнення подвійного оподаткування.

Стаття 5 Багатосторонньої конвенції регулює застосування методів звільнення від оподаткування. Дана стаття являє собою набір із декількох варіантів, якими держави можуть вирішити проблему усунення подвійного оподаткування доходів, які не підлягають оподаткуванню у державі-джерелі такого доходу. Договірна юрисдикція може обрати якусь серед цих опцій, або не обрати жодної. Враховуючи, що у положеннях угод про подвійне оподаткування дозволяється асиметричне застосування положень, що спрямовані на усунення подвійного оподаткування, якщо кожна Договірна юрисдикція обрала різні варіанти із запропонованих, тоді вважається, що «кожній Договірній юрисдикції буде дозволено застосувати обраний нею варіант по відношенню до власних резидентів» [2, с. 48–53].

Зловживання податковими пільгами та правило основної мети («Principal purpose test, PPT»)

Для того, щоб розібратися, що таке PPT, необхідно спочатку розглянути і проаналізувати особливості такого явища у міжнародному податковому праві, як зловживання податковими пільгами, які передбачені угодами про уникнення подвійного оподаткування (*іноді в літературі можна знайти термін «зловживання податковими перевагами» («treaty abuse»*)).

Як зазначає у своїй роботі Б. Кузніацькі, звіт щодо дії 6 Плану ОЕСР з протидії BEPS визначає два типи зловживання по-

датковими пільгами, передбаченими угодами про уникнення подвійного оподаткування:

1) Платник податків намагається обійти обмеження, що встановлені самою угодою про уникнення подвійного оподаткування («**rule shopping**»);

2) Платник податків намагається обійти положення національного законодавства, використовуючи положення угоди про уникнення подвійного оподаткування («**treaty shopping**») [7, с. 1], [8, с. 17].

Як зазначають професор Р. Аві-Йонах та доктор К. Панаї, посилаючись на роботу дослідників Х. Бекера та Ф. Вурма [9, с. 2], поняття «податкового шопінгу» виникло у США, по аналогії з поняттям «forum shopping», яке означало здійснення позивачем певних маніпуляцій з юрисдикціями, для вибору найбільш вигідної юрисдикції для проведення судового процесу [10, с. 2]. Варіантів уникнення оподаткування за допомогою «податкового шопінгу» є дуже багато. Всіх їх об'єднує те, що операції з виплати доходів компаніям, що розташовані у низькоподаткових юрисдикціях, направлені виключно на отримання податкових пільг, передбачених угодами про уникнення подвійного оподаткування. Для запобігання неправомірного отримання податкових пільг, передбачених угодами про уникнення подвійного оподаткування і було розроблено PPT. Це правило є одним з ключових положень Багатосторонньої конвенції і, як передбачається, це правило буде інкорпороване у більше ніж 1,100 угод про уникнення подвійного оподаткування [11].

По загальноприйнятій класифікації, правила, що мають на меті запобігти зловживанням положеннями податкових угод, поділяються на два типи, а саме на Загальне правило щодо протидії уникненню від оподаткування («**General anti-abuse rule, або GAAR**») та Спеціальне правило щодо протидії уникненню від оподаткування («**Special anti-abuse rule, або SAAR**»).

Згідно з цією класифікацією, PPT відноситься до GAAR.

PPT викладено у пункті 1 статті 7 Багатосторонньої конвенції, у якому зазначається, що незважаючи на будь-які положення угоди про оподаткування, на яку поширюється дія Багатосторонньої конвенції, пільга у відповідності з угодою про уникнення подвійного оподаткування не надається стосовно виду доходу або капіталу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до отримання цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги в цих обставинах буде відповідати цілі і задачі відповідних положень угоди про уникнення подвійного оподаткування, на яку поширюється дія Багатосторонньої конвенції.

На даний момент немає широкої практики застосування податковими органами або судами тієї чи іншої країни PPT. Проте на практиці прикладами цілей, що не направлені на отримання податкових пільг можуть бути вимога контрагента використовувати ту чи іншу юрисдикцію, стабільність політичного та економічного середовища юрисдикції, або близькість тієї чи іншої юрисдикції до контрагента (зокрема, виходячи з логістичних цілей). Наприклад, логістична компанія може стверджувати, що використовують Нідерланди як юрисдикцію не з метою отримання податкової пільги, а через розвинену транспортну інфраструктуру і розташування у ЄС їх клієнтів.

Надання платникам податків податкових пільг має відповідати «цілям і задачам угоди про уникнення подвійного

оподаткування». Це означає, що податкова пільга надається з метою уникнення подвійного оподаткування. Разом з тим, податкова пільга має бути надана таким чином, щоб попереджати уникнення або ухилення від оподаткування. Визначення відповідності надання платнику податків податкової пільги відповідно до цього правила називається ще «об'єктивним елементом PPT» [12, с. 487].

Окрім застосування PPT, Договірна юрисдикція може також обрати застосування спрощеного положення про обмеження пільг («The simplified limitation-on-benefits-clause», далі – LOB) [2, с. 24]. Як і PPT, запровадження спрощеного LOB було запропоновано у Звіті щодо дії 6 Плану ОЕСР з протидії BEPS. В свою чергу, спрощене LOB було впроваджено до Модельної Конвенції США у 2006 році [13, с. 25]. Основною метою цього правила є ненадання пільг, передбачених угодами про уникнення подвійного оподаткування, платникам податків, які хоча і є особами, на яких поширюється дія угод про уникнення подвійного оподаткування, але «які не є кваліфікованими особами» [8, с. 23; 13, с. 25].

Зловживання у податкових правовідносинах є порушенням принципу добросовісності: добросовісності платника податків, добросовісної податкової конкуренції тощо. Це випливає з окремих положень ПК України, зі ст. 350 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і її членами, з іншої сторони. Наразі ми не зупиняємося на детальному огляді цих питань, оскільки це є предметом самостійного наукового дослідження.

Податковий арбітраж

Проведення процедури податкового арбітражу і включення відповідних положень про податковий арбітраж до двосторонніх угод про уникнення подвійного оподаткування є порівняно недавнім явищем у міжнародному податковому праві. Так, абзац п'ятий статті 25 МК ОЕСР, який передбачає обов'язкове проведення податкового арбітражу, був включений до МК ОЕСР у 2008 році. До статті 25 МК ООН такі зміни були внесені у 2011 році. Через те, що вищезазначені зміни були внесені нещодавно, у більшості угод про уникнення подвійного оподаткування дане положення поки що відсутнє [14, с. 111]. Так, у 2013 році тільки 160 угод про уникнення подвійного оподаткування містили положення про податковий арбітраж, серед яких у 63 угодах це положення базувалося на МК ОЕСР. Інші угоди про уникнення подвійного оподаткування містили положення про арбітраж на добровільній основі, ініціація якого вимагала згоди компетентних органів обох держав [15, с. 569].

Положення про податковий арбітраж не набуло свого самостійного існування у вигляді окремої статті, а стало органічною частиною статті 25 МК ОЕСР, яка передбачає проведення MAP, про яку йшлося у попередньому підрозділі. Це, зокрема, пов'язано з тим, що процедура проведення податкового арбітражу залежить від результатів проведення MAP.

Отже, у абзаці п'ятому статті 25 МК ОЕСР визначаються основні елементи процедури податкового арбітражу, зокрема право розпочати процедуру податкового арбітражу платником податків, який пройшов MAP. Для цього платник податків має подати запит у письмовій формі. Предметом запиту можуть бути будь-які питання, що не були вирішені в рамках MAP, якщо компетентні органи не в змозі досягти згоди протягом двох років. Процедура податкового арбітражу не може бути

розпочата, якщо платник податків подав на вирішення до суду або адміністративного органу вищезазначене питання. Рішення в рамках процедури податкового арбітражу має юридично обов'язковий характер для обох Договірних держав незалежно від строків, передбачених у національному законодавстві [1].

У Коментарі до статті 25 МК ОЕСР в редакції 2017 року також зазначається, що компетентні органи визначають в угоді між собою спосіб подання заяви про проведення податкового арбітражу та більшість процедурних аспектів арбітражу. При цьому деякі держави можуть інкорпорувати процедурні положення про податковий арбітраж до своїх угод про уникнення подвійного оподаткування.

Звіт щодо Заходу № 14 плану протидії BEPS присвячено, зокрема, і питанню проведення податкового арбітражу. ОЕСР зазначає, що податковий арбітраж є найбільш ефективним засобом упевнитися в тому і забезпечити те, щоб податкові спори вирішувалися за допомогою MAP. ОЕСР також звернув увагу на те, що так мало угод про уникнення подвійного оподаткування мають положення про обов'язковий арбітраж і серед держав ОЕСР і G20 немає консенсусу щодо запровадження обов'язкового податкового арбітражу. Власне, у Звіті також зазначається, що обов'язкова процедура податкового арбітражу має бути передбачена у Багатосторонньому інструменті, передбаченому Заходом № 15 Плану дій BEPS, тобто у Багатосторонній конвенції [16, с. 41].

Власне, рекомендації, що були розроблені у Звіті щодо Заходу № 14 Плану дій BEPS, лягли в основу Частини VI Багатосторонньої конвенції, яка регулює питання, що пов'язані із процедурою проведення податкового арбітражу.

Як вже зазначалося у попередньому підрозділі, Захід № 14 відноситься до мінімального стандарту Плану дій BEPS. Проте Частина VI Багатосторонньої конвенції, на відміну від положення статті 16 Багатосторонньої конвенції, що регулює MAP, відноситься не до обов'язкових правил, а до опціональних правил Багатосторонньої конвенції. Іншими словами, Договірні юрисдикції можуть не застосовувати положення Частини VI Багатосторонньої конвенції. Про це зазначається, зокрема, у статті 18 Багатосторонньої конвенції, яка регулює виключно питання застосування Частини VI Багатосторонньої конвенції [1].

Арбітражна процедура має дипломатичний характер, платники податків не мають прямий доступ до міжнародної процедури, а інтереси платників податків представляє компетентний орган, незважаючи на те, що це може не співпадати з інтересами самого компетентного органу [17, с. 613]. На нашу думку, в цьому вбачається конфлікт інтересів, адже компетентний орган має можливість недобросовісно представляти інтереси платника податків. На думку дослідників, основним недоліком арбітражу є те, що у цій процедурі відсутній механізм, який передбачає можливість національного суду або арбітражної панелі розглянути питання правомірності відмови компетентних органів у доступі платника податків до MAP. Це може призвести до численних зловживань [17, с. 613].

Висновки. Аналізуючи нововведення, які вносить Багатостороння конвенція, можна однозначно стверджувати, що країна, яка стає стороною-підписантом Конвенції, йде шляхом деофшоризації, наслідуючи цінності ОЕСР, зазнає позитивних трансформацій і робить крок до верховенства права рівноцінного партнерства в боротьбі з розмиванням бази оподаткування та виведенням прибутку з-під оподаткування. Імплементация

Багатосторонньої конвенції дедалі більшою кількістю країн сприяє гармонізації міжнародних податкових правил та створює більш прозоре податкове середовище. Таким чином, міжнародне співтовариство крокує до поступового вирішення проблеми BEPS, зокрема питань зловживання двосторонніми податковими угодами, укладеними між двома країнами.

Література:

- Багатостороння конвенція про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування. Офіційний переклад. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/376_001-16#Text (дата звернення: 11.07.2023).
- Explanatory Statement to the Multilateral Convention to Implement Tax Treaty Related Measures to Prevent Base Erosion and Profit Shifting. URL: <https://www.oecd.org/tax/treaties/explanatory-statement-multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf> (дата звернення: 11.07.2023).
- Developing a Multilateral Instrument to Modify Bilateral Tax Treaties, Action 15 – 2015 Final Report. URL: https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/developing-a-multilateral-instrument-to-modify-bilateral-tax-treaties-action-15-2015-final-report_9789264241688-en (дата звернення: 11.07.2023).
- Музыка-Стефанчук О.А. План дій BEPS: проблеми та перспективи для України. *Eurasian Academic Research J.* 2018. № 7. С. 6–10.
- Hybrid Mismatch Arrangements: Tax Policy and Compliance Issues. URL: https://www.oecd.org/ctp/aggressive/HYBRIDS_ENG_Final_October2012.pdf (дата звернення: 11.07.2023).
- Neutralising the Effects of Hybrid Mismatch Arrangements, Action 2 – 2015 Final Report. URL: <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/9789264241138-en.pdf?expires=1689113026&id=id&accname=guest&checksum=930A22BD009E027A49426C255060F102> (дата звернення: 11.07.2023).
- B. Kuźniacki. The Principal Purpose Test (PPT) in BEPS Action 6 and the MLI: Exploring Challenges Arising from Its Legal Implementation and Practical Application, 10 *World Tax J.* (2018), Journals IBFD. URL: <https://www.ibfd.org/shop/journal/principal-purpose-test-ppt-beps-action-6-and-mlt-exploring-challenges-arising-its> (дата звернення: 11.07.2023).
- Preventing the Granting of Treaty Benefits in Inappropriate Circumstances, Action 6 – 2015. Final Report. URL: <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/9789264241695-en.pdf?expires=1689113531&id=id&accname=guest&checksum=0771A253D6F4A39F2F800300AB1B2367> (дата звернення: 11.07.2023).
- Helmut Becker; Felix J. Wurm. Treaty shopping: an emerging tax issue and its present status in various countries. URL: <https://lawcat.berkeley.edu/record/240717> (дата звернення: 11.07.2023).
- Reuven Avi-Yonah, Dr Christiana HJ Panayi. Rethinking Treaty-Shopping: Lessons for the European Union. URL: https://www.researchgate.net/publication/228256764_Rethinking_Treaty-Shopping_Lessons_for_the_European_Union (дата звернення: 11.07.2023).
- Robert J. Danon. Treaty Abuse in the Post-BEPS World: Analysis of the Policy Shift and Impact of the Principal Purpose Test for MNE Groups. URL: https://serval.unil.ch/resource/serval:BIB_C4BF952C7C7F.P002/REF.pdf (дата звернення: 11.07.2023).
- Vikram Chand. The Guiding Principle and the Principal Purpose Test. URL: <https://deliverypdf.ssm.com/delivery.php?ID=019121024026085000089116084102122111054025070085022092087021085091122064023064024075114117055044051060015072094099010092083118016084042033015119110102084002026120104019077079093087097112120010124108117002109079123029124092025086118112123085001005073127&EXT=pdf&INDEX=TRUE> (дата звернення: 11.07.2023).
- C. Bergedahl. Anti-Abuse Measures in Tax Treaties Following the OECD Multilateral Instrument. Part 1. URL: <https://www.ibfd.org/shop/journal/anti-abuse-measures-tax-treaties-following-oecd-multilateral-instrument-part-1> (дата звернення: 11.07.2023).
- Michael Lang, Jeffrey Owens. International Arbitration in Tax Matters. URL: https://www.ibfd.org/sites/default/files/2021-12/15_075_International-Arbitration-Tax-Matters_final_web.pdf (дата звернення: 11.07.2023).
- H.M. Pit. Arbitration under the OECD Multilateral Instrument: Reservations, Options and Choices. URL: <https://www.ibfd.org/shop/journal/arbitration-under-oecd-multilateral-instrument-reservations-options-and-choices> (дата звернення: 11.07.2023).
- Making Dispute Resolution Mechanisms More Effective, Action 14 – 2015 Final Report. URL: https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/making-dispute-resolution-mechanisms-more-effective-action-14-2015-final-report_9789264241633-en#page1 (дата звернення: 11.07.2023).
- Gerrit Groen. The Nature and Scope of the Mandatory Arbitration Provision in the OECD Multilateral Convention. URL: <https://www.ibfd.org/shop/journal/nature-and-scope-mandatory-arbitration-provision-oecd-multilateral-convention-2016> (дата звернення: 11.07.2023).

Музыка-Стефанчук О., Мasiakin I. Analysis of certain provisions of the Multilateral Convention (MLI) in the context of the BEPS Action Plan

Summary. The article presents a well-structured examination of the Multilateral Convention on the Implementation of Tax Treaty Related Measures to Combat Base Erosion and Profit Shifting, known informally as the Multilateral Instrument (MLI), with a specific emphasis on its implications for Ukraine. Set within the broader context of the Base Erosion and Profit Shifting (BEPS) Action Plan, the paper probes the complex anatomy of international tax laws, offering a sophisticated reading of the MLI's key provisions – particularly those regarding hybrid tax schemes, abuse of tax benefits, and tax arbitration. One of the article's key strengths is its thematic coherence. By adeptly situating the MLI within the global BEPS framework, the paper renders a highly contextualised understanding crucial for any comprehensive discussion on international tax regulations. Moreover, the article distinguishes itself in its clear articulation of complex terms and legal constructs, making an otherwise dense subject matter accessible to readers unfamiliar with the intricacies of tax law. Additionally, the paper employs rigorous legal textuality, substantiating its claims through meticulous referencing of specific articles and clauses of the MLI. This approach not only lends the work added credibility but also contributes depth, allowing for a nuanced understanding of the Convention's applications. It further augments its scholarly contribution through an interdisciplinary discourse, enriched by citations from academics like Professor R. Avi-Yonah and Dr. K. Panayi, and other influential works in the field. However, the article leaves some areas underexplored. Notably absent is an empirical dimension, which could provide real-world evidence of the MLI's effectiveness, especially in the Ukrainian context after its 2019 ratification. A more pronounced theoretical framework could also offer a systematic approach to understanding the BEPS and MLI phenomena, while a discussion on policy implications could offer practical insights into Ukraine's fiscal policies and economic dynamics. In sum, the article stands as a meticulous and accessible academic contribution, offering a lucid analysis of the Multilateral Convention, making it an indispensable resource for further scholarly inquiries into international tax laws.

Key words: Multilateral Convention (MLI), international tax law, double taxation, BEPS Action Plan, aggressive tax planning, tax burden reduction, good faith, abuse of tax benefits, principal purpose rule, tax arbitration.